

El preu d'entrar, el valor de participar

Publicat per [Interacció](#) [1] el 21/02/2013 - 13:22 | Última modificació: 29/06/2026 - 15:57

Aquest article resulta especialment suggeridor perquè obre un debat que ha anat guanyant pes amb els anys: l'accés a la cultura no depèn només de l'existència d'equipaments o de programació, sinó també de les condicions materials que permeten utilitzar-los. A partir del cas dels museus, Margarida Loran i Albert Sierra plantegen una pregunta clau: quin model d'institució cultural volem sostenir?

L'article revisa el debat sobre la gratuïtat dels museus a partir de les experiències desenvolupades al Regne Unit i a França, en un moment marcat per la crisi econòmica i pels canvis associats a la digitalització. Els autors mostren que la qüestió no es pot reduir a un simple dilema entre cobrar o no cobrar entrada. Al darrere hi ha una discussió més profunda sobre la funció social dels museus, la seva sostenibilitat i la relació que mantenen amb la ciutadania.

La revisió de les experiències internacionals evidencia que la gratuïtat incrementa de manera significativa el nombre de visitants i afavoreix visites més freqüents. També contribueix a atraure nous públics, encara que els canvis en la composició social dels visitants acostumen a ser més limitats del que sovint s'espera. Les classes mitjanes i altes continuen predominant, però els augments absoluts entre sectors que habitualment no visiten museus també són rellevants.

La gratuïtat no elimina totes les barreres d'accés, però modifica la relació entre la institució cultural i els seus públics potencials.

L'aspecte més interessant del text és que desplaça la discussió del terreny econòmic cap al terreny institucional. Els autors argumenten que la sostenibilitat dels museus no depèn únicament dels seus ingressos, sinó també de la seva rellevància social. Un museu percebut com a valuós, connectat amb la comunitat i capaç de generar aprenentatge, participació i benestar disposa de més possibilitats d'obtenir suport públic i privat. En aquest sentit, l'accés gratuït apareix com una estratègia vinculada al desenvolupament de públics i a la construcció de legitimitat social.

L'article també incorpora una reflexió avançada sobre el món digital. La difusió gratuïta de continguts, les dades obertes i les noves expectatives d'accés a la informació obliguen els museus a repensar els seus models econòmics i les seves formes de relació amb els públics. La pregunta deixa de ser només com monetitzar l'accés i passa a ser com generar valor social i econòmic a partir d'altres serveis, experiències i formes de participació.

La conclusió és clara. La gratuïtat no resol per si sola les desigualtats culturals ni garanteix la inclusió, però continua sent una peça important si els museus aspiren a esdevenir espais cívics, educatius i comunitaris. Per als autors, un museu compromès socialment necessita ampliar les oportunitats d'accés i reforçar la seva utilitat pública, especialment en contextos de transformació social i econòmica.

Referència

Loran Gili, M., i Sierra Reguera, A. (2012). *L'accés gratuït en temps de canvis. Mnemòsine: revista catalana de museologia*, 7.

[Text complet \(pdf\)](#) [2]

Categories: Publicacions acadèmiques

Categories: Recursos i publicacions

Etiquetes: accés a la cultura

Etiquetes: públics de la cultura

Etiquetes: equipaments culturals

Etiquetes: desigualtats culturals

Etiquetes: valor públic de la cultura

- [3]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/blogs/2013/acces-gratuit%20>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/iifaytoxzz2h5ob96f1ab2kr.pdf>

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/3271>